

efter Samraad med Udvalget velvilligst stillet et lille Ændringsforslag, som forbedrer Stillingen navnlig med Hensyn til Pension for de to andre Tjenestemænd, der omhandles i Lovforslaget, nemlig den nuværende Skytte og Opsynsmand, og dette Ændringsforslag er ligeledes tiltraadt af Udvalgets Flertal.

Et Mindretal kan, som det siges i Betænkningen, ikke, trods de af Ministeriet og Direktoratet afgivne Erklæringer, indrømme, at det er paatrængende nødvendigt at oprette et nyt Embede, men ønsker dog ikke at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Jeg tillader mig paa Flertallets Vegne at anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Hage: Dette Lovforslag har jo været henvist til Finansudvalget. Det havde maaske været heldigere, om det var blevet henvist til et særligt Udvalg, da de finansielle Hensyn formentlig ikke bør spille den overvejende Rolle ved Ordningen af vore Lystskovdistrikter. Jeg mener, der er andre Hensyn at tage, æstetiske og landskabelige. Vore Lystskoves Behandling har netop i disse Dage været Genstand for en overordentlig livlig Diskussion i mange forskellige Blade og Tidsskrifter, og Diskussionen har jo nærmest formet sig som meget stærke Angreb paa Lystskovdistrikternes nuværende Bestyrelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, kun bemærke, at disse Angreb i deres Voldsomhed har skudt over Maalet, og jeg vil hellere vende mig mod Fremtiden for at tale om, hvilken Ordning der kan være den heldigste og bedste med Hensyn til Lystskovdistrikterne.

Det staar mig nu ganske klart, at det ingenlunde vil være let at finde en Ordning, som kan tilfredsstille de mangfoldige Ønsker, der er til Stede. Det er jo ganske særlig Jægersborg Dyrehave, der tænkes paa. Man kan være overbevist om, at hvilken Ordning der end træffes, vil der altid være Utilfredshed. Jeg kan sige, at den Mand, der faar det Embede, kan gøre, hvad han vil, han kan lade Hatten ligge, og han kan tage Hatten op, i begge Tilfælde vil han faa Prygl. Stillingen vil være overordentlig vanskelig for ham. Det har ogsaa vist sig under den Diskussion, der har fundet Sted i Bladene, at Fordringerne og Ønskerne er saa mangeartede og i mange Tilfælde gaar stik imod hinanden, saa at det er ganske umuligt at opfylde dem alle. Men man kunde dog

maaske gøre Forsøg paa at faa en Ordning, som for en Del vilde tilfredsstille den offentlige Mening. Det er jo i og for sig saare naturligt, at den københavnske Befolkning omfatter Jægersborg Dyrehave og Lystskovdistriktet med den største Interesse. Der er faa Hovedsteder i Verden, hvis Befolkning har et saa skønt Terrain at tage ud i efter Dagens Slid og Arbejde, og København er saaledes beliggende, at den kun til den ene Side har Udgang til smukke Egne. Paa de andre Sider er den omgivet enten af Køge Bugt eller af en landskabeligt meget lidet køn Egn. Man skal altsaa ud Nord paa, og der træffer Københavnerne først og fremmest deres kære, elskede Dyrehave. Det er naturligt, at de alle nærer varm Interesse for den, og at der er mange Meninger om, hvorledes dette Distrikt skal behandles. Men netop derfor mener jeg, det var rigtigt, at der blev gjort et Forsøg, hvorved Ansvaret ikke kom til at hvile paa en enkelt Mands Skuldre, men blev noget fordelt. Hvis jeg havde været Medlem af Udvalget, vilde jeg have stillet et Ændringsforslag, men da jeg ikke har været Medlem af Udvalget, er jeg altsaa henvist til at henlede Ministerens og Udvalgets Opmærksomhed derpaa, for om det muligvis kunde resultere i, at der blev stillet et Ændringsforslag til tredje Behandling. Jeg havde tænkt mig, at Ansvaret kunde blive bedre fordelt, naar Inspektøren for de kongelige Lysthaver blev draget med ind i Arbejdet for Lystskovdistriktet. Det er slet ikke noget ukendt, det har fundet Sted tidligere, men det er ikke fastslaaet. Den Mand, der skal lede Skovene som Skovrider, vil jo fortrinnsvis have den forstlige Ledelse, men han skulde naturligvis saa ogsaa udnævnes under Hensyn til, at han her faar en Opgave, som ikke er udelukkende forstlig, men tillige æstetisk og landskabelig. I Almindelighed gaar det jo saaledes til ved Udnævnelsen af Skovridere, at den paagældende tjener sig op ad Trappetigen, har været ansat under den kongelige Forstat og efterhaanden er naaet op til at blive Skovrider. Men nogen absolut Nødvendighed herfor foreligger ikke. Ministeren har frie Hænder til at tage en Mand udenfor det kgl. Forstvæsen og give ham en kongelig Skovriderplads; jeg tror ikke, jeg tager fejl heri. Jeg vil nu henstille, at man netop med Hensyn til dette Embede i givet Tilfælde ogsaa ser sig om udenfor Staten. Det er ingenlunde givet, at den Forstassistent, som har tjent sig hæderligt og bravt